

## ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

### Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗ (4-τελευταίο)

Είναι κανόνας σχεδόν στο βιβλίο της Αποκάλυψης να ξεκουράζει τον αναγνώστη της – ή τον θεατή της καλύτερα, αφού πρόκειται για δράμα – με μία παραμυθητική περικοπή που μιλάει για την ασφάλεια και την μακαριότητα των πιστών. Η Αποκάλυψη του Ιωάννου λοιπόν, χριστιανοί μου, ενώ έχει συνταρακτικές περικοπές με φοβερά γεγονότα για τους άσεβεις, όμως έχει παρήγορες και γλυκές περικοπές για τα παιδιά του Θεού, για τους εύσεβεις, και θέλει να τους βεβαιώσει ότι δεν πρέπει να φοβούνται για τίποτε, γιατί ο Θεός φροντίζει για αυτούς και τους έχει στην προστασία Του. Άρα δεν είναι καθόλου σωστό και καθόλου σύμφωνο με το πνεύμα της Αποκάλυψης αυτό που παρατηρούμε συνήθως, τό να φοβούνται και να τρέμουν οι πιστοί χριστιανοί από τα συντελούμενα φοβερά γεγονότα της κάθε εποχής. Άς φοβούνται οι άπιστοι, «οί μη έχοντες ελπίδα» (Α/ Θεσ. 4,13), γιατί δεν έχουν που να ακουμπήσουν· άς φοβούνται οι βλάσφημοι και οι άσεβεις για τό άνομα έργα τους. Εμείς οι πιστοί, οι όποιοι κοινωνούμε τό Αίμα του έσφαγμένου Άρνιου, όχι, δεν πρέπει να φοβούμεθα και να τρέμουμε. Για μäs τους πιστούς ή Δευτέρα Παρουσία του Χριστού δεν θά είναι τρομερό γεγονός, αλλά ευχάριστο, χαροποιό, όπως έτσι ήταν και ή Πρώτη Παρουσία Του. Γι' αυτό και λέμε και ψάλλουμε «...ίνα τäs δύο σκιρτών μεγαλύνω αγαθέ Παρουσίας Σου».

### Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΓΕΝΙΚΑ

(α) Η Αγία Γραφή, είναι τό βιβλίο του Θεού. Πραγματικά σ' αυτό τό βιβλίο μιλάει ο Θεός. Εκεί, φανερώνει και αποκαλύπτει ο Θεός τό θέλημά Του. Είναι λοιπόν ή Αγία Γραφή θεία αποκάλυψη. Θά πρέπει όμως να έχουμε φωτισμένο νοϋ, για να νοήσουμε τήν αποκάλυψη αυτή, γιατί ή Αγία Γραφή γράφτηκε από θεόπνευστους συγγραφείς. Και θά πρέπει, λοιπόν, να έχει κανείς τήν Χάρη του Αγίου Πνεύματος, για να νοήσει και να έρμηνεύσει σωστά αυτά που έγραψαν οι θεόπνευστοι συγγραφείς. Άφου ή Αγία Γραφή γράφτηκε με Άγιο Πνεϋμα, με Άγιο

Πνεϋμα πάλι έρμηνεύεται σωστά. Και τέτοιοι σωστοί έρμηνευτές της Αγίας Γραφής είναι οι άγιοι Πατέρες.

(β) Η Αγία Γραφή, έχει δύο βιβλία: Τήν Παλαιά και τήν Καινή Διαθήκη. Τό δυό όμως αυτά βιβλία συνδέονται μεταξύ τους. Τά συνδέει ο Ιησούς Χριστός. Προσέξτε! Όχι μόνο ή Καινή Διαθήκη, αλλά και ή Παλαιά Διαθήκη μιλάει για τόν Χριστό. Μέ μόνη τήν διαφορά, ότι ή Καινή Διαθήκη μιλάει για τόν σαρκωμένο Χριστό. Για τόν Υίο του Θεού, δηλαδή, που σαρκώθηκε παρθενικά στην Κοιλιά της Παναγίας μας και γεννήθηκε απ' Αύτήν. Ενώ ή Παλαιά



Διαθήκη μäs μιλάει για τόν άσαρκο άκόμη Χριστό, που βιαζόταν όμως πότε να σαρκωθεί και να έρθει μεταξύ των ανθρώπων, γι' αυτό και έμφανιζόταν στην Παλαιά Διαθήκη, στους Πατριάρχες και τους Προφήτες, με τήν μορφή του «Άγγελου του Θεού». Προσοχή! Όπου ή Παλαιά Διαθήκη μιλάει για τόν «Άγγελο Κυρίου», δεν πρόκειται για κτιστό άγγελο, σαν τόν Γαβριήλ και τόν Μιχαήλ, όπως έρμηνεύουν οι Ρωμαιοκαθολικοί, αλλά πρόκειται για τόν άκτιστο Υίο του Θεού, που έμφανιζόταν με τήν μορφή άγγελου. Πρόκειται για τόν μέλλοντα να σαρκωθεί Υίο του Θεού, που θά μäs φέρει τό θείο μήνυμα της σωτηρίας μας και θά μäs συνάψει σε Νέα Διαθήκη με τόν Θεό. Γι' αυτό και ο προφήτης Ησαΐας τόν λέει «μεγάλης βουλής Άγγελο» και ο προφήτης Μαλαχίας τόν λέει «Άγγελο της Διαθήκης».

Είναι ένωμένα λοιπόν τά δύο βιβλία της Αγίας Γραφής, ή Παλαιά Διαθήκη και ή Καινή Διαθήκη. Τίς συνδέει τό Πρόσωπο του Χριστού. Και με βάση αυτό ή Αγία Γραφή λέει τά εξής: Η Παλαιά Διαθήκη με τήν σάπλιγγα των προφητών της μäs φωνάζει και μäs λέει ότι θά έρθει ο Μεσσίας. Η Καινή Διαθήκη, απαντώντας σ' αυτήν τήν φωνή της Παλαιάς Διαθήκης, μäs λέει ότι ήρθε ο Μεσσίας. Είναι ο Ιησούς Χριστός. Και τό τελευταίο βιβλίο στον Κανόνα της Αγίας Γραφής, ή Αποκάλυψη, μäs λέει ότι θά ξαναέρθει ο Ιησούς Χριστός με τήν δεύτερή Του παρουσία. Αλλά τά τρία λοιπόν σχετικά με τό Πρόσωπο του Ιησού

## ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΗΝ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

### Ο ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

#### 2. Ἡ Δευτέρα ἡμέρα

Στό προηγούμενο τεῦχος γράψαμε γιὰ τὴν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς.

Στό παρόν, θά γράψουμε γιὰ τὴν ἄλλη μέρα μετὰ τὴν Κυριακή, τὴν Δευτέρα. Λέγεται ἔτσι ἡ ἡμέρα αὐτή, διότι εἶναι ἡ δεύτερη μέρα τῆς ἐβδομάδος. Ἀλλά ἐπειδὴ ἡ Κυριακή θεωρεῖται καὶ σάν πρώτη καὶ σάν τελευταία ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος, ὅτι, τρόπον τινά, καὶ ἀρχίζει καὶ σφραγίζει τὴν ἐβδομάδα, γι' αὐτό καὶ μέσα μας ἡ Δευτέρα θεωρεῖται σάν ἀρχὴ τῆς ἐβδομάδος. Καὶ ὅλοι μας τὴν Δευτέρα τό πρῶτὸ λέμε «καλὴ ἐβδομάδα».

Θά ἔχετε ἀκούσει ὅτι στὰ Μοναστήρια οἱ Μοναχοὶ καὶ οἱ Μοναχές μας, ἀλλὰ καὶ μερικοὶ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ στὸν κόσμον, νηστεύουν τὴν Δευτέρα. Γιατί νηστεύουν τὴν ἡμέρα αὐτή; Εἶπαν ὅτι νηστεύουν τὴν ἡμέρα αὐτὴ χάριν τῶν Ἀγγέλων, τοὺς ὁποίους τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία ἰδιαίτερα κάθε Δευτέρα. Ἐπίσης, τό γιατί νηστεύουν κάποιοι τὴν Δευτέρα, εἶναι ἡ ἐξῆς:

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός εἶπε ὅτι ἡ ἀρετὴ μας πρέπει νὰ «περισσεύει» τῶν γραμματέων καὶ τῶν Φαρισαίων, γιατί, ἂν δέν «περισσεύει», δέν θά εἰσέλθουμε στὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν<sup>1</sup>. Οἱ Φαρισαῖοι νήστευαν δύο φορές τὴν ἐβδομάδα· θυμηθεῖτε τὸν Φαρισαῖο ἐκεῖνο, πού ἐκαυχᾶτο καὶ ἔλεγε στό Θεό ὅτι νηστεύει «δὶς τοῦ Σαββάτου»<sup>2</sup>, δύο φορές δηλαδή τὴν ἐβδομάδα. Καὶ ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ νηστεύουμε δύο φορές τὴν ἐβδομάδα, τὴν Τετάρτη καὶ τὴν Παρασκευὴ, σέ ἀνάμνηση τοῦ Πάθους τοῦ Χριστοῦ μας. Δέν φτάνει ὅμως γιὰ μᾶς ἡ νηστεία δύο μέρες μόνο τὴν ἐβδομάδα, γιατί δύο μέρες τὴν ἐβδομάδα νήστευαν καὶ οἱ Φαρισαῖοι. Ἀλλὰ ὁ Χριστός μᾶς εἶπε ὅτι ἡ ἀρετὴ μας πρέπει νὰ εἶναι μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν ἀρετὴ τῶν Φαρισαίων.

Πρέπει λοιπὸν νὰ βρεθεῖ καὶ τρίτη μέρα τῆς ἐβδομάδος γιὰ νηστεία τῶν χριστιανῶν.

Ποιὰ θά εἶναι ἡ ἡμέρα αὐτή; Τό Σάββατο καὶ ἡ Κυριακή δέν μπορεῖ νὰ εἶναι ἡμέρες νηστείας, γιατί εἶναι λαμπρὲς ἡμέρες. Τό μὲν Σάββατο θυμίζει τὴν δημιουργία τοῦ κόσμου, ἡ δὲ Κυριακή τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Τρίτη καὶ ἡ Πέμπτη πάλι οὔτε καὶ αὐτὲς μποροῦν νὰ γίνουν ἡμέρες νηστείας τῶν χριστιανῶν, γιατί αὐτὲς τὶς ἡμέρες νήστευαν οἱ Φαρισαῖοι·

καὶ δέν πρέπει νὰ συμπίπτει ἡ νηστεία μας μέ τὴν νηστεία τῶν αἰρετικῶν.

Ἡ Τετάρτη καὶ ἡ Παρασκευὴ ἦταν ἤδη καθορισμένες ὡς ἡμέρες νηστείας, ὅπως εἶπαμε, καὶ ἔτσι, ὡς τρίτη ἡμέρα νηστείας, ἀπέμεινε μόνο μία ἡμέρα, ἡ Δευτέρα. Μέ χαρὰ ἡ Ἐκκλησία ἔβαλε τὴν ἡμέρα αὐτὴ ὡς ἡμέρα νηστείας καὶ γιὰ τὸν ἄλλο ὠραῖο λόγο, γιατί ἔτσι θά ἀρχίζει ἡ ἐβδομάδα μέ νηστεία!

Τὰ παραπάνω, δέν τὰ γράφουμε ὡς ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ γιὰ νὰ νηστεύετε καὶ τὴν Δευτέρα, ἀλλὰ πρέπει νὰ σᾶς δείξουμε καὶ τὰ ὑψηλά βουνά καὶ τὶς ὑψηλὲς κορυφὲς τῶν ἀρετῶν, πού ἔχει ἡ Ἐκκλησία μας, καὶ ὁ καθένας ἄς τὶς ἀνέβει μέχρι ἐκεῖ πού μπορεῖ. Ἡ, τουλάχιστον, ἄς λέμε μέ ταπείνωση τό τραγούδι ἐκεῖνο, πού λέγαμε παλαιὰ στὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα: «Κί' ὄλο γυρεύουμε κάπου ν' ἀνέβουμε, κι ὄλο βρισκόμαστε στὰ χαμηλά»!

Τὴν ἡμέρα τῆς Δευτέρας ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ ἰδιαίτερα τοὺς Ἀγγέλους. Οἱ Ἄγγελοι, εἶναι οἱ πρῶτοι

πού δημιουργήθηκαν ἀπὸ ὅλα τὰ ὄντα. Πρῶτα δημιουργήθηκαν οἱ Ἄγγελοι πού εἶναι πνεύματα, ἔπειτα δημιουργήθηκε ὁ ὑλικὸς κόσμος, καὶ τελευταία ὄλων δημιουργήθηκε ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος μετέχει τῶν Ἀγγέλων κατὰ τὴν ψυχὴ του καὶ μετέχει καὶ τοῦ ὑλικοῦ κόσμου κατὰ τό σῶμα του. Ἡ Ἁγία Γραφή ἀρχίζει λέγοντας: «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός τὸν οὐρανόν καὶ τὴν γῆν».

Μέ τὴν λέξη «οὐρανόν» – κατὰ κάποια ἐρμηνεία – ἐννοοῦνται οἱ Ἄγγελοι· καὶ μέ τὴν λέξη «γῆ» ἐννοεῖται ὅλος ὁ ὑλικὸς κόσμος καὶ ὁ ἄνθρωπος μαζί, πού κατοικεῖ στὴ γῆ. Αὐτοὺς τοὺς Ἄγγελους τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας, ἀγαπητοί μου, κάθε Δευτέρα μέ ὠραίους Κανόνες καὶ τροπάρια, πού εἶναι γραμμένα στὴν Παρακλητικὴ ἢ Ὀκτώηχο. Σέ ἓνα ἄλλο ἱερό βιβλίο τῆς Ἐκκλησίας μας, τό Ὑρολόγιο, εἶναι γραμμένος ἓνας ὠραῖος Κανόνας στὸν ἅγιο Ἄγγελο, πού εἶναι καλό, εἶναι πολὺ καλό γιὰ τὴν ψυχὴ μας, νὰ τὸν διαβάσουμε κάθε Δευτέρα.

Καὶ ξέρετε γιατί; Ὁ Κανόνας αὐτός δέν εἶναι γραμμένος γενικά στοὺς Ἄγγελους, ἀλλὰ στὸν Ἄγγελο. Σέ ποιόν Ἄγγελο; Ὅταν βαπτιστήκαμε, πήραμε δῶρο ἀπὸ τὸν Θεό ἓναν Ἄγγελο, ἓναν προσωπικό γιὰ μᾶς Ἄγγελο. Σ' αὐτόν, λοιπὸν, τὸν φύλακα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματός μας, σ' αὐτόν ἀπευθύνεται ὁ Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ πρέπει νὰ τὸν λέμε τὸν Κανόνα αὐτόν στὸν Ἄγγελό μας, γιὰ νὰ τὸν παρακαλᾶμε καὶ γιὰ τὴν καθημερινὴ του προστασία, ἀλλὰ, ἰδιαίτερα, γιὰ νὰ τὸν ἔχουμε παραστάτη καὶ πρέσβυ τὴν φοβερὰ Ἡμέρα τῆς Κρίσεως κατὰ τὴν Δευτέρα τοῦ



<sup>1</sup> Ματθ. 5,20

<sup>2</sup> Λουκ. 18,12

## ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ



### Τί πιστεύουν οί αίρέσεις για τον Χριστό (3)

Ο αίρετικός Σαβέλλιος στηρίχτηκε στις ατελέστερες περι μοναρχίας διδασκαλίες και στα δόγματα τών στωικών φιλοσόφων, και δεχόταν ότι ο Θεός είναι μονάδα. Ότι καμμία διάκριση δεν υπάρχει στην ουσία του Θεού. Ο Θεός, αυτή ή μονάδα, αποκαλύπτει τον έαυτό Του διαδοχικά σε τρία διαφορετικά πρόσωπα. Τα έμφανιζόμενα αυτά πρόσωπα, δεν είναι τρεις διαφορετικές ύποστάσεις, αλλά απλά όνοματα της αυτής μονάδας ή όποια πλατύνεται, διαστέλλεται και πάλι συστέλλεται. Έτσι ο Θεός αποκαλύπτει στον Πατέρα τον έαυτό Του ως δημιουργό στην Παλαιά Διαθήκη, στον Υιό ως λυτρωτή στην Καινή Διαθήκη και στο Άγιο Πνεύμα ως αγιάζοντα στην Εκκλησία. Έτσι ο Σαβέλλιος, στην προσπάθειά του να έρμηνεύσει το μυστήριο της ένσαρκώσεως του Λόγου του Θεού, αρνήθηκε στον ιστορικό Χριστό τη θεία ύπόσταση.

Σαφής είναι και ή διδασκαλία του αίρετικού Άρειου, ο όποιος ξεκινώντας από την έλληνική διδασκαλία ότι ο Θεός δεν ένώνεται με τους ανθρώπους, και θέλοντας να διαφυλάξει άκέραια τη μονοθεία, πίστευε «*ότι ο Θεός προϋπάρχει του Υιού άναρχως*», αφαιρούσε από τον Χριστό τη θεότητα, διδάσκοντας ότι «*ύπῆρξε χρόνος όποτε δεν ύπῆρχε*» διότι «*είναι κτίσμα και δημιούργημα και δεν είναι άληθινός Θεός ο Χριστός*» επειδή «*δεν είναι ο άληθινός και μόνος αυτός Λόγος του Πατέρα, αλλά μόνο στο όνομα λέγεται Λόγος*». Το πρώτο αυτό κτίσμα, που δημιουργήθηκε με τον τρόπο αυτό, δηλαδή ο Χριστός, για να είναι μεσάζων μεταξύ Θεού και υλικού κόσμου, έγινε μετά από αυτά Θεός «*χάριτι*» και «*μετοχή*» και «*προκοπή*».

Οί αίρετικές διδασκαλίες που άρνούνται την ανθρωπότητα του Χριστού, έπηρεασμένες κί αυτές από έλληνικές διδασκαλίες και φροντίζοντας να διατηρήσουν απόλυτη τη χριστιανική μονοθεία, καταλήγουν στον αντίθετο δρόμο από τις προηγούμενες θεωρίες. Είναι γνωστές στην ιστορία ως **Δοκιτισμός**, σύμφωνα με τον όποιο ή ανθρωπινή φύση συνεθλίβη και άποροφήθηκε από τη θεία, έτσι ώστε ο Χριστός «*κατά δόκησιν*», φαινομενικά μόνο ήταν άνθρωπος. Δοκητισμός, εκτός από μερικές παραφυάδες του Άρειανισμού, διδάσκουν και ο Μονοφυσιτισμός και ιδιαίτερα ο Γνωστικισμός, ακόμη και ο Άπολλιναρισμός.

Θεμελιακή διδασκαλία τών **Μονοφυσιτών**, όπως τη διέσωσε ο ιστορικός Ευάγριος ήταν: «*Τόν άμεριστον κανέναν να μη χωρίζει, τον ένα Υιό δεν πρέπει να λέμε δύο (Θεό και άνθρωπο). Ανάθεμα σ' εκείνον που χωρίζει, ανάθεμα σ' εκείνον που διαιρεί*».

## ΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ



### Μωϋσής ο Θεόπτης 4 Σεπτεμβρίου

Γεννήθηκε στην Αίγυπτο. Η μητέρα του για να τον σώσει από τον θάνατο, τον ξάπλωσε μέσα σε ένα καλάθι, και τον άφησε σε ένα ποτάμι. Εκεί τον βρήκε ή κόρη του Φαραώ και θέλησε να τον υιοθετήσει και τον έδωσε σε κάποια

Έβραία να της τον μεγαλώσει. Ο Θεός οικονόμησε έτσι τα πράγματα ούτως ώστε να βρεθεί στην άγκαλιά της μητέρας του και να θηλάζει το μητρικό γάλα. Όταν μεγάλωσε, αρνήθηκε να ονομάζεται γιός της κόρης του Φαραώ. Περιφρόνησε τα πλούτη, τις άμαρτωλές ήδονες και την ψεύτικη ανθρωπινή δόξα και προτίμησε να συγκακουχείται με τον λαό του Θεού.


Ο Θεός του έδειξε, στην έρημο, το θαύμα της φλεγόμενης και μη κατακαιομένης βάτου, όπου του αποκάλυψε ότι είναι ο Ών, και στην συνέχεια τον κάλεσε να γίνη ήγέτης του λαού του και να τον οδηγήσει από την Αίγυπτο, την χώρα της δουλείας, στην γη της έπαγγελίας. Αυτός από ταπείνωση αρνήθηκε γιατί ήταν ισχνόφωνος, δηλαδή είχε αδύνατη φωνή, και βραδύγλωσσος. Όμως ο Θεός τον εξέλεξε γιατί είχε άλλα μεγαλύτερα χαρίσματα, όπως υπακοή, προσευχή, ύπομονή, δικαιοσύνη, θυσιαστική αγάπη κ.λ.π., που καταξιώνουν έναν άληθινό ήγέτη.

Η προσευχή του Μωϋσή ήταν δυνατή, πύρινη, γιατί γινόταν με καθαρότητα καρδιάς, πόνο ψυχής και με μεγάλη αγάπη για τον λαό. Παρ' όλο που έξωτερικά δεν άκουγόταν, εν τούτοις ένώπιόν του Θεού ανέβαινε ως βοή, που άνάγκασε τον Θεό να έρωτήσει: «*Τί βοᾷς προς μέ;*». Δηλαδή τί θέλεις και φωνάζεις; Τόση δύναμη είχε.

Ο άγιος Γρηγόριος ο Νύσσης τον άποκαλεί πρότυπο άρετής και τελείου βίου. Τον άποκαλεί Θεόπτη, επειδή άξιώθηκε να δη τον Θεό. Αφού, σύμφωνα με την έντολή του Θεού, νήστεψε σαράντα ήμέρες ανέβηκε στο Όρος Σινά, είδε την δόξαν του Θεού και στην συνέχεια παρέλαβε τις Πλάκες με τον «*Θεογράφων Νόμον*». Αναφέρει, λοιπόν, ότι ο Μωϋσής ήταν μέγας και συνεχώς γινόταν μεγαλύτερος και το ανέβασμά του δεν είχε τέλος, αφού δεν έχει τέλος ή τελειότητα, την όποια οί άγιοι Πατέρες ονομάζουν ατέλεστη.

«*Τί μᾶς διδάσκουν όσα είπαμε; Να άποβλέπουμε διά βίου σε ένα τέλος, με τις πράξεις της ζωής μας να ονομαστούμε ύπηρέτες του Θεού...Να θεωρήσουμε ως μόνο φοβερό το να έκπέσουμε από την φιλία του Θεού και να κρίνουμε ως μόνο άκριβό και ποθητό για μᾶς το να γίνουμε φίλοι του Θεού, πράγμα που είναι, ή τελειότητα της ζωής*»<sup>3</sup>.

<sup>3</sup> Ε.Π.Ε., Γρήγ. Νύσσης, τόμος 9, Δύο λόγοι «*Στο βίο του Μωϋσή*»

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
Μήν Σεπτέμβριος έχων ημέρας 31 'Η ημέρα έχει ώρας 12 καί ή νύξ ώρας 12		1 ΑΡΧΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ  Θ. Λειτουργία & Άγιασμός 7.00 π.μ	Καθημερινῶς  τελείται ή ακολουθία  του Ἑσπερινουῦ στις 6.00 μ.μ.			5  Ἑσπερινὸς Κυριακῆς  6.00 μ.μ
6 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' Ματθαίου  Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	7 <b>ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΠΑΝΑΓΙΑΣ</b>  8.30 μ.μ. 01.00 π.μ.	8 Γενnéσιον τῆς Θεοτόκου				12  Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ
13 ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῆς Ὑψώσεως Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. ***  Ἑσπερινὸς Τ. Σταυροῦ  5.30 μ.μ.	14 Ὑψωσις Τιμίου Σταυροῦ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. ***  Χαιρετισμοί Τ. Σταυροῦ  6.00 μ.μ.			17 Ἁγίας Σοφίας, Πίστεως & Ἐλπίδος  Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.		19  Ἑσπερινὸς Κυριακῆς  6.00 μ.μ
20 ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν Ὑψωση  Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως θὰ τελεσθεῖ στις 15 & 22 Σεπτεμβρίου ἀπὸ τῆς 10.00 π.μ. Στις 1, 8 Σεπτεμβρίου ἀπὸ τῆς 5		23 Σύλληψις Τιμίου Προδρόμου  Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	24 Εἰκόνος Παναγίας Μυριδιωτίσεως  Παρεκκλ. Ἁγ. Ἀναργύρων  Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.		26 Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Παρεκκλ. Ἁγ. Δημητρίου Λ. Μαραθῶνος Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. ** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.30 μ.μ.
27 ΚΥΡΙΑΚΗ Α' Λουκᾶ  Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		Οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ναοῦ διακονοῦν στὸ Κοιμητήριον κάθε Σάββατον ἀπὸ 11-12 π.μ.				

# ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Περιοδικὸ Πνευματικῆς Οἰκοδομῆς

Ἱ.Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἁγίου Στεφάνου

Δ. Ε. Ἁγ. Στεφάνου - Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, Ἁγ. Στέφανος 14565 Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

email: enoria\_koimth\_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: www.agios-stefanos.gr

Ἔτος 4<sup>ο</sup> Τεύχος 44<sup>ο</sup> - Σεπτέμβριος 2015